

Higiene Social

La lluita contra les toxicomanies

pel Dr. E. MIRA

11

TANT s'ha escrit sobre la profilaxia i lluita contra les toxicomanies, que es fa ja difícil de resumir els criteris que semblen dibuixar-se respecte aquest punt.

Es evident que l'ideal d'aquesta lluita és el d'aconseguir que, quan més aviat millor, no hi hagi un sol toxicòman en el planeta. Ara bé: com és possible arribar a això? Prescindint de la primera solució, radicalíssima, que a qualsevol salvatge se li acudiria, s'ofereixen a la nostra consideració—i han estat ja assajades en diversos països—tres direccions fonamentals: 1.ª *Intentar la desaparició dels tòxics*, o almenys aconseguir que ells no puguin arribar a les mans dels toxicòmans. 2.ª *Penalitzar severament la toxicomania* (desposseint als toxicòmans dels seus drets socials i econòmics), *isolar els toxicòmans* (recluint-los en sanatoris especials i obligant-los a seguir una cura de desintoxicació), és a dir, tractar-los com si fossin malalts contagiants. 3.ª *Procurar la correcció de la personalitat psicopàtica* que, com sabem, constitueix la base o el terreny en el qual es desenvolupa la toxicomania.

La 1.ª direcció és encara la que amb més intensitat es segueix en els països que es preocupen seriosament del problema. Des de temps immemorial ha estat prohibida la lliure venda de les

substàncies estupefacients en la major part de les nacions del món civilitzat, i darrerament la enèrgica Nord-Amèrica ens ha donat un exemple del seu rigor en aquest aspecte, promulgant la popular "lei seca", que prohibeix la venda de les substàncies alcohòliques en tot el territori dels Estats Units.

Ara bé: la primera i enorme dificultat que s'oposa a la eficàcia d'aquestes mesures radica en el fet que la immensa majoria, per no dir la totalitat, de les substàncies engendradores de les intoxicacions que lamentem poden ésser útils a l'organisme—en determinats estats morbosos—, si s'apliquen amb la suficient cura i prudència. És més, moltes d'elles tenen altres aplicacions que fan impossible la prohibició absoluta de la seva venda. I, finalment, en conjunt, el seu comerç importa una fantàstica xifra de milions, compromet interessos molt dignes d'ésser tinguts en compte i no pot, per consegüent, ésser suprimit sense grans dificultats que inclús podrien provocar majors mals que els que es tracta de combatre. Per no citar més que un exemple, direm que a Espanya—segons llegim en la editorial que sobre la lluita antialcohòlica publicà la nostra "Revista Mèdica" de Barcelona en el seu número 17—la indústria vinícola ocupava el segon lloc d'ini-